

[Ib Nørlund.]

delse, dvs. at en sjettedel af tinget har mulighed for at standse en udvikling, som vil komme til at hvile tungt navnlig på dem, der inden for produktionslivet viser opfindsomhed, tager initiativ o. lign. Hvis man ikke bare vil glide med i hele denne udvikling, som det jo fremgår man ikke har gjort sig store anstrengelser for at overskue konsekvenserne af, bør man benytte lejligheden til for en gangs skyld at anvende de bestemmelser, der findes, til at standse den evige gliden ind i den europæiske integration.

Jeg skal gentage og gøre opmærksom på, at denne lovgivning samtidig også betyder et brud med det nordiske patentsamarbejde, som man ellers har været så stolt af og holdt Nordisk Råd om, og jeg ved ikke hvad; nu lader man det bare fare.

Det andet lovforslag skal jeg ikke sige noget om ved denne lejlighed, det er jo i denne forbindelse væsentligst at betragte som en følge-lovgivning.

Niels Helveg Petersen (RV):

Patentsamarbejde er jo et område, det er meget naturligt at interessere sig for i international sammenhæng, og som er egnet til at skabe et internationalt samarbejde omkring, og internationalt samarbejde omkring patenter er en nødvendighed for, at patentsystemerne kan fungere hensigtsmæssigt.

Vanskelighederne ved at skabe internationale regler er jo uhyre store, og de forhandlinger, der har været ført forud for disse forslags fremkomst, har været langstrakte og overordentlig vanskelige.

Rent principielt har vi den opfattelse, at det er betydningsfuldt at kunne udvikle det internationale patentsamarbejde, og vi finder, at dette er et naturligt område for internationalt samarbejde i det hele taget.

Det er svære tekster, og jeg skal på ingen måde forsøge ved en førstebehandling at gå i detaljen med noget, men jeg finder det naturligt, at de spørgsmål, som hr. Ole Olsen fremdrog, både for så vidt angår lægemiddelproblemerne og levnedsmiddelproblemerne, får en central plads i udvalgets overvejelser.

Når jeg har villet fremhæve det naturlige i, at der netop på et område som patentsystemer udvikler sig et internationalt samarbejde, er det, fordi jeg synes, det vil være forkert over

for dette principielt at indtage en national pindsvineholdning, hvor man ligesom lukker øjnene for, at patentsamarbejde er en naturlig konsekvens af, at industrilandene i Vesteuropa videnskabeligt og teknologisk hører meget tæt sammen.

Så vil jeg gerne sige, at det jo ikke kun er sådan, at patentlovgivning er til beskyttelse for de store; det er, som om hr. Ib Nørlund udelukkende hæftede sig ved, at det kunne være til beskyttelse for store virksomheder. Nej, det kan sandelig i meget høj grad også være til beskyttelse for små virksomheder, som, hvis de ikke kunne få patentbeskyttelsen, jo meget let kunne være helt uden muligheder.

Hr. Ib Nørlund optrådte her som fortaler for det private initiativ og opfindsomheden. Det er første gang, jeg har hørt hr. Ib Nørlund i den rolle, men det tager jeg med, det skal jo begrundes, at man inddrager dette forslag i EF-sammenhæng. Jeg kan imidlertid ikke acceptere, at der her bliver sagt, det er lusk. Det kan dog ikke være mere åbent, når regeringen fremsætter et forslag og siger: dette her er suverænitetsafgivelse og kræver derfor vedtagelse af $\frac{5}{6}$ af folketinget, med den strengeste regel, vi overhovedet har i dansk lovgivning af den art. Det kan dog vist ikke siges at være lusk, det er åbent og klart lagt frem.

Noget helt andet er, at anliggender som disse formentlig også kunne have været klaret efter EF-traktatens artikel 235, hvorved grundlovens § 20 overhovedet ikke ville være kommet ind i billedet. Man kan meget vel tænke sig beslægtede områder til patentlovgivningen, hvor man kan klare det inden for Romtraktatens artikel 235. Så vidt jeg ved, er der overvejelser om f. eks. inden for varemærkeområdet netop at anvende artikel 235 i stedet for at skulle over den besværlige proces, det i hvert fald er for Danmark at skulle ind under de andre regler.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige vores positive medvirken til lovforslagene, som selvsagt må underkastes en grundig drøftelse i udvalget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Når man først er kommet så langt i taler-rækken, har man efterhånden hørt mange gange, at det drejer sig om ratifikation af nogle konventioner, som vi har underskrevet, og nogle fordele og ulemper. Der er nok flere end